

STATSAGRONOM KARL LUNDBLAD.

Statsagronom Karl Lundblad.

En av nordisk myrforsknings fremste menn, statsagronom K a r l L u n d b l a d, Uppsala, avgikk ved døden den 8. oktober i fjor i en alder av 63 år. Det var hjertet som plutselig klikket. Riktignok hadde Lundblad's helse i flere år vært noe nedsatt p. gr. a. et tidligere poliomyelittattak, men hans ånd var like levende og aktiv som alltid, og hans arbeidsinnsats og skriftlige produksjon fortsatte til hans siste dag.

Statsagronom Lundblad hadde en allsidig utdannelse. Han studerte først botanikk ved Uppsala universitet og tok senere sivilingeniørexamen på kjemiavdelingen ved Tekniska Högskolan i Stockholm. Etter noen års praksis som assistent, først ved Skogsförsöksanstalten og så ved Tekniska Högskolan, ble han i 1927 knyttet til Svenska Mosskulturföreningen som botaniker og torvgeolog, hvor han arbeidet til 1938. Fra 1938 var Lundblad statsagronom ved Jordbruksförsöksanstalten, Experimentalfältet i Stockholm, og senere statsagronom ved og leder av Avdelningen för organogena jordar ved Statens Jordbruksförsök, Ultuna. Den sistnevnte stilling hadde han til sin død i fjor høst.

Den første tiden som herr Lundblad var knyttet til Svenska Mosskulturföreningen var han sterkt engasjert i foreningens omfattende forsøksvirksomhet, kanskje fortrinnsvis den botaniske siden ved engforsøkene, men også torvbiologiske og jordbunnskjemiske problemer gikk inn i hans arbeidsområde. Hans skriftlige produksjon på disse felter omfatter eksempelvis en lang rekke forsøksmeldinger og dessuten publikasjoner om organiske jorders volumvekt, metoder for bestemmelse av kalkbehovet og resultatene av svenske kalkforsøk, videre gjødslingens innvirkning på vegetasjon og mark, jordforbedring på myrjord og om råfosfater på myrjord. Lundblad's hovedinteresse i de senere år var imidlertid mikronæringsstoffenes forhold innen plantekulturen, og han har også på dette felt vært meget produktiv. Det er uråd her å nevne hele omfanget av Lundblad's skriftlige produksjon, som omfatter ca. 100 skrifter, forsøksmeldinger og publikasjoner i alt.

Det var m. a. o. innen myrforskningen at statsagronom Lundblad hadde sin egentlige livsgjerning. I erkjennelse av hans betydelige innsats på dette område, ble han i 1956 tildelt Svenska Vall- och Mosskulturforeningens gullmedalje. Av andre utmerkelser kan nevnes at Lundblad var Ridder av Vasaordenen.

Det blir et stort tomrom etter statsagronom Lundblad, både innen hans egen fagkrets og blant hans store venneskare. Han var i beste forstand en god kamerat og trofast venn, et hjertemenneske som man umiddelbart måtte bli glad i og føle seg knyttet til. Også på denne siden av Kjølen hadde Lundblad mange venner, og budskapet om hans brå død ble mottatt med dyp sorg.

Det norske myrselskap har i de siste 25—30 år hatt et utmerket samarbeid med statsagronom Lundblad, og mange meldinger og brever har i årenes løp funnet vei mellom ham og oss. Det bør her nevnes at herr Lundblad i 1945 ble innvalgt som korresponderende medlem av Myrselskapet.

Vi lyser fred over statsagronom Karl Lundblad's minne.

Aa. L.

FJELLBEITENE, PLANTESAMFUNN OG BEITEVERDI.

Av forsøksassistent Ivar Selsjord, Apelsvoll.

Etter høgdeforholdene kan en dele vegetasjonen i fjellet i soner eller belter. Ovafor barskogen finner vi som regel et belte av bjørkeskog. Dette er det lågeste av fjellet og kalles den subalpine sone. Vanlig høgdegrense for bjørkeskogen over Østlandet er 1050—1200 m o. h. Ovafor bjørkebeltet har vi snaufjellet eller den alpine sone. Denne kan igjen deles i 3, nederst den lågalpine sone, som preges sterkt av krattene, einer, dvergbjørk og vier, og videre oppover har vi den mellomalpine sone, som preges av gras- og halvgrassamfunn (grasheier og snøleier). Øverst har vi så den høggalpine sone, hvor det ikke lenger er noen sammenhengende vegetasjon av gras og urter. Denne kan vi se heilt bort fra som beite til våre vanlige husdyr.

Vegetasjonen skifter sterkt.

Innafor den grove soneinndeling vil vegetasjonen skifte sterkt fra sted til sted etter jordsmonn, råmeforhold, snøforhold osv. Særlig er kalkinnholdet i jorda, råmeforholdene og snøforholdene avgjørende for hvordan plantesamfunnet skal bli. En del plantearter vokser bare på kalkholdig jord eller jord med høg pH, andre vokser godt også på sur jord. Noe liknende er det også med råmen. Enkelte plantearter krever god tilgang på råme gjennom heile vekstperioden, andre klarer seg eller trives på tørre voksesteder. Når det gjelder snøen, veit vi at denne fordeler seg ujamt. På vindharde steder, hauger og